

Should we grow GM crops in the EU? Let the countries decide for themselves

The cultivation of genetically modified crops has long been a contentious issue in the European Union. Now a group of biotech specialists and legal experts propose a mechanism to take the political edge out of the authorization process.

The European Union (EU) has for many years suffered from a dysfunctional voting procedure when it comes to the authorization of genetically modified (GM) crops to be commercially cultivated in EU countries. Several countries regularly demonstrate a voting behavior that seems politically rather than scientifically motivated.

To overcome the problems of this procedure, several experts are urging the European Commission to develop legislation that will allow EU countries to individually authorize the cultivation of GM crop varieties that have passed EU risk assessment. This would allow countries to adopt specific crop traits according to their needs. It would also take the pressure off the Commission, which would no longer be forced to take (or *not* take) decisions against the will of several EU countries.

Two years ago, a new legislation gave individual EU countries the right to prohibit the cultivation of GM crops despite EU-level authorization. This effectively moved away from the harmonization objective of the GMO Directive in a direction whereby national capitals are put more at the helm. For consistency, countries should also have the corresponding right to authorize the cultivation of GM crops.

– The risk assessment procedure should remain collective as it is today, under the auspices of the European Food Safety Authority, says Dennis Eriksson, lead author of the proposal. – This enables more comprehensive and consistent assessments with larger resources and highly qualified, independent experts. Our proposal would also provide a more predictable situation for both farmers and the market, enabling countries that so desire to allow the application of crop traits that will for example reduce pesticide use, provide gluten-free cereals, improve the nutritional and health-promoting qualities of our food, and much more.

Contact information:

National contact:

Lead author: Dennis Eriksson
Swedish University of Agricultural Sciences

www.slu.se/en/cv/dennis-eriksson/

dennis.eriksson@slu.se

+46 73 5669522

Dennis Eriksson, Eugénia de Andrade, Borut Bohanec, Sevasti Chatzopolou, Roberto Defez, Nélida Leiva Eriksson, Piet van der Meer, Bernd van der Meulen, Anneli Ritala, László Sági, Joachim Schiemann, **Tomasz Twardowski** & Tomáš Vaněk, Why the European Union needs a national GMO opt-in mechanism, *Nature Biotechnology*, **36**, 18-19, 2018

Czy powinniśmy uprawiać rośliny GM w UE? Niech kraje same o tym zadecydują.

Uprawa roślin genetycznie zmodyfikowanych od dawna stanowi kwestię sporną w Unii Europejskiej. Obecnie grupa specjalistów ds. biotechnologii i ekspertów prawnych proponuje mechanizm, który pozwoli wyeliminować polityczne aspekty tego procesu.

Unia Europejska (UE) od wielu lat ma kłopoty z dopuszczaniem upraw genetycznie zmodyfikowanych (GM) do komercyjnej uprawy w krajach członkowskich. Kilka krajów regularnie realizuje głosowania, które wydają się mieć charakter bardziej polityczny niż naukowy.

Aby przewyciężyć problemy związane z tą procedurą, kilku ekspertów wzywa Komisję Europejską do opracowania prawodawstwa, które pozwoli poszczególnym krajom UE na indywidualne zatwierdzanie upraw odmian zmodyfikowanych genetycznie, które uzyskały pozytywną ocenę ryzyka UE. Umożliwiłoby to krajom przyjęcie określonych cech upraw zgodnie z ich potrzebami. Zmniejszyłoby to również presję na Komisję, która nie byłaby już zmuszana do podejmowania (lub niepodejmowania) decyzji wbrew woli kilku krajów UE.

Dwa lata temu nowe ustawodawstwo dało poszczególnym krajom UE prawo do zakazania upraw genetycznie zmodyfikowanych, pomimo zezwolenia na szczeblu UE. Efektem mogłaby być rezygnacja z harmonizacji dyrektywy w sprawie GMO, a pozostawienie decyzji w stolicy danego kraju. Aby zachować spójność, kraje powinny również mieć odpowiednie prawo do zezwalania na uprawę genetycznie zmodyfikowanych roślin.

Procedura oceny ryzyka powinna pozostać wspólna, jak jest obecnie, pod auspicjami Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności - mówi Dennis Eriksson, główny autor wniosku. - Umożliwia to bardziej wszechstronną i spójną ocenę przy wykorzystaniu wiedzy wysoko wykwalifikowanych niezależnych ekspertów. Nasza propozycja zapewniłaby również bardziej przewidywalną sytuację zarówno rolnikom, jak i rynkowi, umożliwiając krajom, które pragną realizować produkcję roślin uprawnych, których cechy na przykład zmniejszą stosowanie pestycydów, zapewnią zboża bezglutenowe czy też poprawią właściwości odżywcze i zdrowotne naszego jedzenia; a możliwości jest wiele więcej.

Informacje kontaktowe:

Dennis Eriksson
Swedish University of Agricultural Sciences
www.slu.se/en/cv/dennis-eriksson/
dennis.eriksson@slu.se
+46 73 5669522

Kontakt krajowy:
Tomasz Twardowski
Instytut Chemii Bioorganicznej PAN
twardows@ibch.poznan.pl
61 8528503 w. 133

Dennis Eriksson, Eugénia de Andrade, Borut Bohanec, Sevasti Chatzopolou, Roberto Defez, Nélide Leiva Eriksson, Piet van der Meer, Bernd van der Meulen, Anneli Ritala, László Sági, Joachim Schiemann, **Tomasz Twardowski** & Tomáš Vaněk, Why the European Union needs a national GMO opt-in mechanism, *Nature Biotechnology*, **36**, 18-19, 2018